

[Anne Grete Holmsgård]

noget som helst med den anden type gødning at gøre. Det, der siver i jorden, er to vidt forskellige ting, og den ene ting siver slet ikke.

Det er jo temmelig indlysende efter de alenlange debatter, der har været herinde, i miljøudvalget, i dagspressen, alle mulige steder, ved offentlige møder i organisationerne osv., at de to ting hænger nøje sammen, og de må selvfølgelig også diskuteres sammen her. For os at se hænger de sammen, og derfor skal vi også diskutere nedbringelse af kunstgødningsforbruget, når vi diskuterer opbevaringsfaciliteter til naturgødningen fra de forskellige landbrug. Og jeg kan ikke se, at der er kommet noget mere rimeligt bud på en begrænsning af forbruget end en kunstgødningsafgift. Det er meget rimeligt at starte med den nu og i hvert fald sikre sig, at denne kunstgødningsafgift bliver af en sådan størrelsesorden, at den i det mindste giver fuld dækning for de udgifter, der kommer i forbindelse med opbevaringen for de enkelte brug og forhåbentlig da også i forbindelse med biogas.

Her vil jeg lige gøre opmærksom på, at det jo faktisk er sådan, at kunstgødningsforbruget pr. hektar er stigende. Jeg skal ikke kunne sige, om der her i løbet af sommeren 1985 har været tale om et fald, men hvis hr. Sønderby mener det, så må han komme op og dokumentere det. Da vi i foråret diskuterede kunstgødningsforbrug og nitratforurening, var det klart, og der var dokumentation for, at kunstgødningsforbruget pr. hektar var stigende, altså ikke bare alt i alt, men pr. hektar, og at de tal, der stod i NPO-redegørelsen, allerede var stærkt overskredet, fordi der havde været en stigning i forbruget på 10 pct., siden de tal var lagt frem.

Så vil jeg godt sige om selve det lovforslag, ministeren har lagt frem for os, at jeg synes, der er lagt alt, alt, alt for lille vægt på biogasanlæg. Jeg er overhovedet ikke tilfreds med formuleringer, der går på, at spørgsmålet endnu ikke er undersøgt godt nok, og at det skal henlægges til en diskussion mellem energiministeren og miljøministeren og formentlig jo i realiteternes verden også landbrugsministeren. Det er simpelt hen for lidt. Det skal være på plads, inden der bliver vedtaget noget, der ligner dette lovforslag eller forslaget i en ændret form.

Det er simpelt hen vigtigt, fordi det er fuldstændig tåbeligt nu at begynde at gå ind i en støtteordning, hvor biogassen bare bliver skudt ud på en sidelinje, når det er oplagt, at der er en stor gevinst ved først at udnytte gyllen og gødningen i så stor udstrækning, som det overhovedet kan lade sig gøre – i biogasanlæg – selvfølgelig helst i kollektive biogasanlæg, som bliver tilknyttet et fjernvarmesystem, men muligheden for individuelle biogasanlæg eksisterer også. Det skal simpelt hen på plads, inden vi får lavet denne støtteordning, for ellers kører vi derudad, og så kommer der en struktur, der er baseret på alt andet end en biogasudnyttelse. Den vil så komme oveni om en 3–4 år, og så bliver det endnu vanskeligere.

Jeg kan måske se nogle muligheder i, at ministeren selv har inddraget kommunerne i dette spørgsmål, selv om jeg var noget tvivlende, da jeg læste lovforslaget, med hensyn til, om det egentlig var en god idé. Men hvis det f.eks. sker i form af, at kommunerne bliver bedt om at lave en kortlægning af de enkelte naturgødningproducerende brug – det er dem, vi kalder dyrebrugene, ikke? – sådan at man får et klart billede af, hvor der er mulighed for at opbygge kollektive biogasanlæg, og hvor der er mulighed for at opbygge individuelle biogasanlæg, så kunne det være en god idé, for så har vi et klart billede af, hvordan biogasanlæg egentlig kan udnyttes. Så kan man gå i gang med en støtteordning, som bliver miljømæssigt mere forsvarlig, energimæssigt mere forsvarlig og økonomisk også langt mere forsvarlig end det, der er lagt op til i dag. Så det mener jeg oplagt vil være et vigtigt element at diskutere i udvalget, og det ser det ud til at der er et flertal der er indstillet på.

Det ser også ud, som om der er et flertal, der mener, at man skal diskutere en kunstgødningsafgift, selv om jeg egentlig synes, at fru Lone Dybkjær var mindre klar i dag end under den tredjebehandling den 31. maj 1985, hvor fru Lone Dybkjær sagde – og jeg citerer fra sp. 11311 i folketingets forhandlinger 1984-85:

»... jeg kan med det samme sige, at udgangspunktet for os vil være – det tror vi simpelt hen er nødvendigt – at der under en eller anden form indgår en afgift på handelsgødning.«